

ה"ט 609/12/21 - יאיר ריס נגד אמיר אזולאי

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 609-12-21 ריס נ' אזולאי

לפני **כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא**
המבקש **יאיר ריס**
נגד
המשיב **אמיר אזולאי**

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן גם: "החוק"). דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 1.12.2021 ובמסגרתו ניתן צו ארעי שאוסר יצירת קשר. דיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 6.12.2021.

(2) כפי שעולה מטיעוני הצדדים, שניהם שכנים ומתגוררים באותו בניין. לבניין זה מספר חניות שאינן מוקצות לדירות, אך הן משמשות את כלל הדיירים (להלן: "החניון"). כפי שהיה ניתן להתרשם לכאורה מטיעוניהם לפניי, אופן השימוש בחניון מהווה מקור לאי-הבנות, חיכוכים ולעתים מתחים בין השכנים.

(3) המבקש טוען, בין השאר, כי ביום 30.11.2021 עת היה בדירתו, למשמע צעקות של אשתו בחניון, הוא ירד ומצא שם את המשיב ואשתו מתווכחים, ובשלב מסוים, המשיב התקרב אליו למרחק קצר מאוד תוך שהוא אומר לו: "אתם תצטערו על היום שהגעתם לגור בבניין הזה" (ש' 11-12, ע' 1) (להלן: "האיום"). המבקש ומשפחתו חוששים מהתנהגות בריונית של המשיב, כך כטענתו.

(4) המשיב מכחיש את טענות המבקש וכופר בכך שאיים על המבקש באיום המוזכר. לדידו, בין השאר, ביום האירוע, עת יצא מהחניה עם משפחתו, הגיעה אשת המבקש והחלה לצעוק על משפחת המשיב תוך שהיא אומרת "תעיפו את הרכב שלכם ואני לא מדברת עד שהרכב שלכם לא יצא מפה" (ש' 22-23, ע' 3), כל זאת ללא תגובה מצד המשיב. אמנם המבקש ירד לחניון, אך לא היה כל דיבור בין השניים. כאמור, המשיב מכחיש כל איום מצדו.

(5) לעניין השאלה העובדתית אם המשיב איים על המבקש במשפט האמור ביום האירוע, לאחר ששמעתי את הצדדים בדיון לפניי והתרשמתי מדבריהם, הגעתי למסקנה לפיה גרסת המבקש עדיפה על גרסת המשיב. ראשית: גרסת המבקש לעניין זה נתמכת בדברי אשתו בדיון (ש' 25, ע' 4). שנית: לעומת המבקש, המשיב לא העיד את

אשתו לתמיכה בגרסתו ביחס לאירוע אף שמדבריו עולה כי היא נכחה במקום (ש' 15, ע' 3). אי-זימון העדה הרלבנטית יזקף לחובתו מבחינה ראיתית. שלישית: לא התרשמתי כי אשת המבקש האדירה או הגזימה בתיאור האירוע, אדרבא - להתרשמותי - גרסתה הייתה ספונטנית ואוטנטית, שעה שהיא העידה גם ביחס לאופן התנהגותה שקדם לאיום, עת אמרה למשיב: "תעיף את הרכב..." (ש' 19-20, ע' 4). היא נימקה זאת בכך שהייתה עצבנית.

(6) האיום שהשמיע המשיב באוזני המבקש הוא פסול ואסור. נתתי את דעתי גם לדברי אשת המבקש למשיב שקדמו לאיום. טוב היה לו היו נוהגים הצדדים בשיח מאופק, גם אם מי מהם סבור כי הצדק עמו ובן-שיחו פגע במה מזכויותיו. סביר כי שיח במתכונת זו, היה מפחית מלהט הרוחות.

(7) לגופו של עניין, לפי סעיף 2(א) בחוק, הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בנסיבות שנותנות "בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו". במקרה לפנינו, הוכחה התרחשותו של אירוע נקודתי בודד, כאשר גם הוכח כיצד התחיל. מנגד, אירוע זה בא על רקע השימוש המשותף בחניון. כזכור, הצדדים עודם שכנים ויש להניח כי השימוש האמור ימשיך. בית המשפט ניסה בדיון להביא את הצדדים להידברות כדי להסדיר נושא השימוש, תוך שהבהיר להם מה הם גדרי סמכותו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. למרבה הצער, הדבר לא צלח.

(8) מצד אחד - בהתחשב באופן תחילת האירוע ומשנראה כי הוא בודד, ומצד שני - בהתחשב ברקע הסכסוך, באיזון בין אלה, מוצא לדחות את הבקשה ולבטל את הצו הארעי, אך זאת בכפוף לכך שהמשיב ייתן התחייבות בכתב לתיק בית המשפט, תוך 7 ימים, שלפיה לא ייצור כל קשר עם המבקש או עם מי מבני משפחתו בכל צורה שהיא וכי לא יאיים עליהם באופן ישיר או עקיף. בנוסף, בהיותם שכנים, אם וככל שהמשיב ירצה לפנות למבקש בענייני הבניין המשותף לרבות החניון, הוא יתחייב לעשות זאת אך ובלבד באמצעות צד שלישי שיהיה מקובל על המבקש.

(9) ככל שתוגש התחייבות כתובה בנוסח המודגש בסעיף 8 לעיל, הבקשה תידחה כאמור. ככל שלא - יינתן צו בנוסח ההתחייבות. בשלב זה, הצו הארעי ימשיך לעמוד בתוקף עד מתן החלטה אחרת.

(10) שימת לבם של הצדדים, כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים טלפנית.

ניתנה היום, ה' טבת תשפ"ב, 09 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.

